

РЕШЕНИЕ

№ 1218

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9210** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба, подадена от Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк],[улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., против решение № 257 от 12.07.2023 г. по преписка № 184 от 2022 г. по описа на КЗД, постановено от Втори специализиран постоянен заседателен състав на Комисията, с което:

1) Установява, че ответната страна – УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място] – работодател, представлявано от изпълнителния директор С. П. А. – А., не е извършило нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2, вр. чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр на основата на признак „членуване в синдикална организация“ във връзка с оплакването на СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., касаещ процеса на водене на преговори по реда на чл. 51а КТ за сключване на Колективен трудов договор за 2022 г. в предприятието;

2) Установява, че ответната страна – УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място] – работодател, представлявано от изпълнителния директор С. П. А. – А., не е извършило нарушение на ЗЗДискр спрямо СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., във връзка с оплакването за неспазване на разпоредбата на чл. 40б, ал. 2, т. 1 КТ;

- 3) Установява, че ответната страна С. П. А. – А., в качеството ѝ на изпълнителен директор на УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], не е извършила нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2, вр. чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр на основата на признак „членуване в синдикална организация“ във връзка с оплакването на СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., касаещ процеса на водене на преговори по реда на чл. 51а КТ за сключване на Колективен трудов договор за 2022 г. в предприятието;
- 4) Установява, че ответната страна С. П. А. – А., в качеството ѝ на изпълнителен директор на УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], не е извършила нарушение на ЗЗДискр спрямо СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., във връзка с оплакването за неспазване на разпоредбата на чл. 406, ал. 2, т. 1 КТ;
- 5) Препоръчва на основание чл. 47, т. 6 ЗЗДискр на изпълнителния директор и представляващ УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], занапред от постановяването на решението, да предвиди механизми, чрез които да не се допуска стартиране на преговори за сключване на К. в болничното заведение без да бъдат уведомени за това всички синдикални организации, създадени и функциониращи в УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място];
- 6) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с оплаквания във връзка с нарушение на права по чл. 51а от КТ, като неоснователни и недоказани;
- 7) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с оплаквания във връзка с нарушение на чл. 406, ал. 2 КТ, като неоснователни и недоказани;
- 8) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с спрямо физическото лице С. П. А. – А., като неоснователни и недоказани.

Иска се отмяна на решението изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Ч., която поддържа жалбата. Иска отмяна на оспореното решение. Претендират се разноските по производството пред КЗД и пред настоящата съдебна инстанция. В условието на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендирано от заинтересованите страни адвокатско възнаграждение.

Ответната страна – КЗД, редовно призована, не изпраща представител. Представя заверено копие на административната преписка по издаване на оспореното решение. В писмени бележки от упълномощен юрисконсулт се излагат съображения за неоснователност на жалбата и се твърди, че оспореното решение е материално и процесуално законосъобразно. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание не изпраща представител.

Заинтересованата страна – УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД, редовно призована, се представлява от адв. С., който оспорва жалбата. В писмени бележки излага съображения за оставяне на решението в сила.

Заинтересованата страна С. П. А. – А., редовно призована, също се представлява от

адв. С., който прави искане производството спрямо нея да бъде прекратено, тъй като тя не притежава качеството на работодател. В писмени бележки излага доводи за отмяна на решението на КЗД в частта му относно С. А. – А. и за прекратяване на производството по отношение на нея.

Двете заинтересовани страни претендират разноски по делото.

Административен съд София – град, Второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ФАКТИ:

Производството пред КЗД е започнало по повод жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г по описа на КЗД, подадени от Синдикална организация на Синдиката на българските медицински специалисти /СО на СБМС/ срещу УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] и С. П. А.-А. – изпълнителен директор на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място]. С жалбата и допълнението към нея са въведени доводи за осъществена дискриминация, изразяваща се в 1) нарушения на процеса на колективно договаряне – процедурата по реда на чл. 51а от КТ при сключване на К., която е проведена в периода м. февруари – април 2022 г. и 2) недопускане на проверка по реда на чл. 406, ал. 2 от КТ за периода 22.05.2022 г. – 23.05.2022 г. на територията на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място]. Иска се установяване на извършителите, а именно двамата ответници, за които да се установи извършването на дискриминационни действия по отношение на СБМС, респективно налагане на предвидените в тази връзка законови санкции и даване на задължителни предписания, вкл. предписание за отмяна на незаконния акт-К. и откриване на процедура по сключване на нов съгласно изискванията на КТ.

Посочва, че на 19 януари 2020 г. СБМС учредява своя структура в УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] с председател и двама секретари. Уточнява, че срокът на действие на К., действащ в предприятието, следвало да изтече на 1 юли 2020 г. С писмо вх. № 1910/02.06.2020г. СО на СБМС депозирала пред работодателя искане за започване на преговори за подписване на нов договор между него и синдикалните организации в МБАЛ „Св. М.“ на основание чл.52, ал.1, т.2 от К.. Непосредствено след връчване на поканата за започване на преговори за сключване на К., изпълнителният директор уведомил писмено председателя на СБМС, че в деня, предхождащ направеното искане и внесения проект за нов К. (02.06.2020 г.), такъв бил вече подписан между работодателя – в лицето на изпълнителния директор на МБАЛ „Св. Марина“ ЕАД и организацията на Ф. на синдикатите в здравеопазването (ФСЗ) към К., която имала синдикална организация в здравното заведение. К. влязъл в сила в дена на сключването му – 01.06.2020 г. По отношение на сключване на следващия К. твърди, че на 06.04.2022 г. председателят на СО на СБМС изпратил покана до председателя на ФСЗ към К. в здравното заведение за представяне на общ проект на К.. На 11.04.2022 г. с писмо вх. № ВК-1322/11.04.2022 г. било отправено писмено искане до работодателя, предвид изтичането на действащия К., за преговори за подписване на нов, като с писмен отговор изх. № АД-1647/13.04.2022 г. председателят на СО на СБМС бил уведомен за подписан и надлежно вписан в специалния регистър на дирекция „Инспекция по труда – В.“ К. с представителя на организацията на ФСЗ към К.. Заявява, че с игнорирането на СО на СБМС от процедурата на водене на преговори и подписване на нов договор били накърнени правата на синдикалната организация, визирани в Конституцията на Р. България и в чл. 50-59 от КТ, като по

този начин било засегнато правото на всеки работник или служител самостоятелно и независимо, според личната си преценка, да избира свободно в коя синдикална организация да членува и същата да бъде третирана равно с останалите такива.

В жалбата е посочено още, че през м.май 2022 г., на основание чл. 406 и сл. от КТ, в изпълнение на решение на Управителния съвет на СБМС, председателят на синдиката и председателят на Контролният съвет следвало да извършат проверки в МБАЛ „Св. Марина“ ЕАД относно спазването на трудовото законодателство във връзка със сигнали на членове на СО на СБМС за допускани сериозни нарушения, свързани с регламентираните условия на труд и фактическото състояние. В нарушение на закона, по разпореждане на изпълнителния директор и ръководни лица в търговското дружество, бил отказан достъп до поисканата официална и относима към проверката информация, като били направени опити въобще за недопускането на представителите на СБМС на територията на здравното заведение. Твърди, че с тези си действия изпълнителният директор е увредила интересите на всеки един медицински работник в УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – член на СО на СБМС при УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД, като го е лишила от правото му да упражнява правата си на работник, респ. служител, съгласно КТ, чрез членуването си в легитимна синдикална структура, както и да упражни правата си да заяви и отстоява договарянето на по-благоприятни условия на труд. Моли да се образува производство, да се установят извършителите на дискриминационно отношение, да се установи, че СБМС е засегнат от дискриминационните действия, както и да се наложат санкции на нарушителите, да се дадат задължителни предписания за предотвратяване или преустановяване на нарушенията, както и да се отмени К. и да се открие процедура по сключване на нов съгласно изискванията на КТ.

С разпореждане № 499/31.08.2022 г. на председателя на КЗД по жалбата, придружена с допълнение, подадени от СО на СБМС, е образувана преписка № 184/2022 г., която е разпределена за разглеждане от Втори заседателен състав за дискриминация (л. 54). С разпореждането е възложено на членовете на състава да определят председател и докладчик по преписката. На докладчика е възложено да започне процедура по проучване за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. С разпореждането е указана доказателствената тежест на жалбоподателя и на ответната страна, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират в тях. В изпълнение на разпореждането, на свое заседание определеният с разпореждането състав е избрал председател и докладчик по преписката (л. 56).

С уведомление изх. № 16-18-58/08.09.2022 г. (л. 55) жалбоподателят е уведомен за образуваната преписка № 184/2022 г. В него е посочено, че съгласно чл. 9 от ЗЗДискр в задължение на СО на СБМС е да представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. Към уведомлението е приложено и разпореждане № 499/31.08.2022 г.

За образуваната преписка № 184/2022 г. са уведомени УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] (л. 58) и С. П. А.-А. – член на СД и изпълнителен директор на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД (л. 59).

След определяне на докладчик на решаващия състав и на служител, който да извърши необходимите действия, свързани с проучването по преписката (л. 57), е проведена процедура по проучване, съгласно чл. 55 от ЗЗДискр. В хода на проучването са изискани становища, информация и доказателства от ответните страни. С писмо вх. №

18-00-124/20.10.2022 г. в КЗД е получено становище от УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място], чрез С. П. А. – А. – изпълнителен директор на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място], в което сочи жалбата за недопустима и моли същата да бъде оставена без разглеждане, а производството - прекратено. Алтернативно, счита жалбата за неоснователна. Излага доводи, че оплакването на жалбоподателя не е ясно конкретизирано и не са представени факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. Определя като „голословни“ твърденията за осъществена дискриминация по отношение на членовете на СБМС посредством неравно третиране с тези на ФСЗ при К. във връзка с чл. 6, ал. 12, ал. 1 и чл. 49, ал. 1 от КРБ. Оспорва наличието на активна процесуална легитимация на жалбоподателя. Твърди, че при сключването на К. между УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] и ФСЗ към К. били спазени всички приложими разпоредби на КТ. Заявява, че до 02.06.2020 г. СО на СБМС при УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] не е изразила желание за водене на колективни преговори за сключване на К.. Т. било получено едва след подписване на К., поради което не било възможно да бъде изпълнено. Соци също, че на 22.03.2022 г. УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД получило покана с вх. № ВК-741/22.02.2022 г. от председателя на ФСЗ към К. при УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД за започване на колективни преговори за сключване на нов К., доколкото срокът на действие на предходния изтичал на 01.06.2022 г. Преговорите завършили с подписване на нов К., в сила от 01.04.2022 г., който на 18.03.2022 г. бил изпратен за вписване в регистъра на дирекция „Инспекция по труда“ – В. и регистриран под № 6/23.03.2022 г. Същевременно, УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] получило покана с вх. № ВК-1322/11.04.2022 г. от СО към СБМС за започване на водене на колективни преговори за сключване на нов К., ведно с проект на К., но предвид обстоятелството, че колективното договаряне било успешно приключило, председателят на СО към СБМС бил уведомен за това обстоятелство, вкл. касателно разпоредбите на КТ за правата и задълженията на участниците в процедурата и императивните срокове. Изтъква, че пропускането на срока и възможността за договаряне от страна на ръководството на СО на СБМС, доколкото такава функционира в университетската болница, не следвало да се вменява във вина на работодателя или да се твърди каквото и да било дискриминационно отношение към нейни членове.

Постъпило е и становище с вх. № 18-00-125/20.10.2022 г. на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място], чрез С. П. А. – А. – изпълнителен директор на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място], чието съдържание и приложения съвпадат напълно с депозираното с вх. № 18-00-124/20.10.2022 г.

На основание чл. 60 от ЗЗДискр докладчикът по преписка № 184/2022 г. е изготвил доклад-заключение до председателя на Втори специализиран заседателен състав, в който са систематизирани направените в хода на проучването действия и фактическа обстановка. Уведомени са страните за приключване на проучването по преписката и им е предоставена възможност да се запознаят с приобщените материали. Насрочено е заседание на Комисията, за което страните в производството са призовани.

С молба с вх. № 18-00-13 от 30.01.2023г. от проф. А. е поискано отлагане на насроченото за 31.01.2023 г. заседание поради обстоятелството, че адвокатът ѝ не може да се яви да я представлява, а тя самата е служебно ангажирана, за което са приложени съответните доказателства. Отделно от това, с молба с вх. № 18-00-11 от 25.01.2023 г. адвокатът на двете страни – С. С., е поискал отлагане на преписката

поради невъзможност да се яви, тъй като е в чужбина, за което обстоятелство е приложил извлечение от самолетни билети.

С протоколно определение в открито заседание на състава на КЗД (в който на основание заповед № 12-11-43 от 16.01.2023 г. на председателя на КЗД, П. К. замества А. Д., а на основание заповед № 12-11-158 от 30.01.2023 г. на председателя на КЗД, Н. А. замества В. С. в заседанието), проведено на 31.01.2023 г., не е даден ход поради невъзможност на ответните страни да се явят.

В следващото заседание от 11.04.2023 г., след обсъждане на активната легитимация на СБМС, е даден ход на преписката, като са обсъдени доводите на страните и доказателствата.

В открито заседание от 30.05.2023 г. е даден ход на преписката (на основание заповед № 12-11-800 от 26.04.2023 г. на председателя на КЗД, Баки Х. замества В. С.), като е разпитан свидетелят В. Г. – председател на Контролната комисия на СБМС по отношение на извършена от синдиката проверка в УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място]. В същото заседание е приключило събирането на доказателства и преписката е обявена за решаване, с предоставяне на подробни писмени бележки по съществуващото на спора.

Производството пред КЗД е приключило с издаване на оспореното пред настоящия състав решение № 257/12.07.2023 г., с което Втори специализиран постоянен заседателен състав на Комисията:

1) Установява, че ответната страна – УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място] – работодател, представлявано от изпълнителния директор С. П. А. – А., не е извършило нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2, вр. чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр на основата на признак „членуване в синдикална организация“ във връзка с оплакването на СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., касаещ процеса на водене на преговори по реда на чл. 51а КТ за сключване на Колективен трудов договор за 2022 г. в предприятието;

2) Установява, че ответната страна – УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място] – работодател, представлявано от изпълнителния директор С. П. А. – А., не е извършило нарушение на ЗЗДискр спрямо СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., във връзка с оплакването за неспазване на разпоредбата на чл. 40б, ал. 2, т. 1 КТ;

3) Установява, че ответната страна С. П. А. – А., в качеството ѝ на изпълнителен директор на УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], не е извършила нарушение на забраната за дискриминация по см. на чл. 4, ал. 2, вр. чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр на основата на признак „членуване в синдикална организация“ във връзка с оплакването на СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., касаещ процеса на водене на преговори по реда на чл. 51а КТ за сключване на Колективен трудов договор за 2022 г. в предприятието;

4) Установява, че ответната страна С. П. А. – А., в качеството ѝ на изпълнителен директор на УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], не е извършила нарушение на ЗЗДискр спрямо СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., във връзка с оплакването за неспазване на разпоредбата на чл. 40б, ал. 2, т. 1 КТ;

5) Препоръчва на основание чл. 47, т. 6 ЗЗДискр на изпълнителния директор и представляващ УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място], занаяпред от постановяването на решението, да предвиди механизми, чрез които да не се допуска стартиране на преговори за сключване на К. в болничното заведение без да бъдат

уведомени за това всички синдикални организации, създадени и функциониращи в УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – [населено място];

б) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с оплаквания във връзка с нарушение на права по чл. 51а от КТ, като неоснователни и недоказани;

в) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с оплаквания във връзка с нарушение на чл. 40б, ал. 2 КТ, като неоснователни и недоказани;

г) Остава без уважение жалба с вх. № 16-18-48/10.08.2022 г. и допълнение с вх. № 16-18-56/25.08.2022 г. по описа на КЗД, подадени от СБМС, представляван от неговия председател – М. Д. И., в частта с спрямо физическото лице С. П. А. – А., като неоснователни и недоказани.

Според изложените в решението мотиви, съставът на КЗД е приел, че по преписката не са налице данни, от които да е видно, че спрямо СБМС е осъществена дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“ по следните съображения:

1) по отношение на оплакванията във връзка с процедурата по реда на чл. 51а от КТ при сключване на К., проведена в периода м. февруари – април 2022 г. – установява поведение на СБМС, което по никакъв начин не може да обективира воля за колективно преговаряне, а от там и да обективира претенция за дискриминация, тъй като искането за включване на СБМС е направено след като вече е представен проект на К., който е приет от страните – работодател и ФСЗ към К.. Наред с това, синдикалните организации сезират работодателя с искане за колективни преговори, като само от тяхната воля зависи дали и колко от тях ще действат съвместно. От страна на СБМС, представляван от председателя М. Д., не е заявено желание за водене на съвместни преговори със синдиката на ФСЗ към К.. В тази връзка, Комисията приема, че да се вмени отговорност на работодателя да организира съвместно колективно договаряне с двата синдиката би означавало да се наруши основен принцип на синдикалната дейност – нейната свобода, както и да се превърне субективното право на колективно преговаряне в служебно задължение.

2) по отношение на оплакванията във връзка с проверка на СБМС в периода 22.05.2022 г. – 23.05.2022 г. на територията на УМБАЛ „Св. Марина“ ЕАД – [населено място] – към датите 22ри и 23ти май 2022 г. СБМС не е удостоверил наличието на своя действаща и легитимно създадена съгласно чл. 7.3. от Устава на СБМС синдикална организация по месторабота на предприятието. Отделно от това, видно от показанията на св. Г., представителите на синдикалната организация са влезли в контакт с преките ръководители на проверяваното отделение и са могли да представят пред тях исканията си, което, разгледано през нормите на ЗЗДискр, не може да се квалифицира като нарушение на ЗЗДискр от страна на ръководството на болничното заведение. Комисията е отчела и обстоятелството, че по отношение на твърдението за нарушение на чл. 40б, ал. 2 КТ има висящ спор пред ВАС във връзка с установени от страна на ИА ГИТ нарушения, поради което КЗД не може да се произнася по въпроси, които по закон са възложени на други административни органи. Съставът на Комисията е приел и че С. П. А. – А. е конституирана в производството като ответна страна в качеството ѝ на изпълнителен директор на

УМБАЛ „Св. М.“ В. – [населено място], а не като физическо лице, поради което за нея е налице активна процесуална легитимация.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения 14-дневен срок в съответствие с разпоредбата на чл. 68 ЗЗДискр, срещу административен акт, подлежащ на съдебно обжалване, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, **освен в частта** срещу решението по петия диспозитив относно дадените препоръки, на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр, в която част актът не е неблагоприятен по отношение на жалбоподателя, поради което същият няма правен интерес да го оспорва. В посочената част решението на КЗД не засяга неблагоприятно правната сфера на синдикалната организация –жалбоподател, освен това според утвърдената съдебна практика в тази част решението на колективния орган въобще не съставлява адм. акт годен за оспорване пред съда, съгласно утвърдената практика на адм.съдилища и ВАС. При положение, че се иска отмяна на постановеното решение на КЗД изцяло, следва жалбата в тази част да бъде оставена без разглеждане, а образуваното производство прекратено, на основание чл.159, т.1 и т.4 от АПК, в частта относно дадените препоръки на основание чл.47, т.6 от ЗЗДискр.

В останалата си част постановеното решение на КЗД подлежи на оспорване пред съда, респективно на контрол за законосъобразност. Налице са всички кумулативно изискуеми предпоставки за разглеждане на оспорването в останалата част по същество.

По направените оплаквания на страните, в контекста на правомощията си по чл.168 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът съобрази следното:

Актът е постановен от **компетентен** административен орган – Комисията за защита от дискриминация, като е спазена изискуемата от закона писмена **форма**- решение. Последното е валиден административен акт, подписано е от всички трима членове на състава, който е разгледал образуваната преписка № 184 от 2022г. и съдържа изискуемите от закона реквизити.

Съдът счита, че не са допуснати съществени нарушения на **административнопроизводствените правила** в хода на производството пред колективния орган, а при постановяване на оспорения акт са съобразени приложимите норми на **материалния закон и неговите цели**. Това е така, поради следното:

Както по-горе вече бе посочено, първоначалната жалба до органа е подадена от синдикалната организация, като изрично е посочено, че се подава както срещу УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД-гр.В., така и персонално срещу изпълнителният директор С. А., поради което закономерно в производството пред административния орган са конституирани именно тези две лица в качеството на ответни страни. В този смисъл, доводите на заинтересованите страни за недопустимост на първоначалната жалба срещу изпълнителният директор са несъстоятелни. След като е поддена жалба срещу така конкретизираните субекти именно те следва да участват в производството като ответни страни, поради което с конституиране на страните органът не е допуснал съществено нарушение на производствените правила опорочаващо постановеното от него решение. Всъщност, заявените искания от същите тези страни, в качеството на заинтересовани страни по съдебното дело относно даване на указания до административния орган са недопустими, доколкото настоящото съдебно производство е образувано по жалба само на синдикалната организация, а не на

УМБАЛ или на изпълнителният директор, поради което същите не могат да правят искания за отмяна на акта и даване на указания до органа за оставяне на жалбата без разглеждане, в качеството си на заинтересовани страни. Съвсем отделен е въпросът, че постановението от КЗД административен акт е благоприятен за тези две заинтересовани страни и същите нямат никакъв правен интерес да го оспорват, респективно исканията да бъде оставена без разглеждане жалбата срещу изпълнителният директор, респективно евентуални указания до органа в тази връзка са недопустими, защото това обективно не може да се извърши без да е отменен оспорения административен акт, а както бе посочено двете заинтересовани страни нито са подавали жалба срещу този акт, нито имат правен интерес да го сторят. Коментарът в тази връзка бе направен само досежно проверка на акта, досежно основанието по чл.146, т.3 от АПК и констатацията на съда, че в този аспект такива съществени нарушения при конституиране на страните не са допускани.

В хода на производството по подадената жалба и уточнението е предоставена възможност на страните в административното производство да ангажират необходимите доказателства и да изразяват становища, с което органът е съблюдал техните процесуални права и не е нарушено правото на защита.

Синдикалната организация на СБМС в УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД е учредена на 19.01.2020г., за което обстоятелство в хода на производството пред административния орган не е имало спор.

В мотивите на административния орган е изтъкнато, че предходният К. е изтичал на 01.07.2020г., което обстоятелство също е безспорно. Вярно е, че на стр.11 от решението на КЗД е посочена друга дата- 15.11.2008г., но в тази връзка следва да се сподели становището на жалбоподателя, обективизирано в подадената „въззивна жалба“, че в случаят се касае за допусната очевидна фактическа грешка и това разминаване между действителната дата описана преди това не може да доведе до извод за незаконосъобразност на решението.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането на доказателства и тяхното обсъждане в оспорения акт, а доводите на жалбоподателя и в тази връзка са неоснователни.

По повод изрично дадени указания от страна на ответния орган, с допълнение към жалбата /л.52/ пълномощникът на жалбоподателя е уточнил, че защитеният признак е „неравно третиране“ на членовете на СБМС спрямо тези на ФСЗ при К., който също действа на територията на това лечебно заведение, като изрично е заявено, че жалбата е подадена срещу двама ответници- самото лечебно заведение и неговият изпълнителен директор.

Колкото до заявените в първоначалната жалба до органа оплаквания относно отказ на информация, която следва да бъде предоставена, незаконно лишаване от ДМС на членовете на синдиката и др. самият жалбоподател е уточнил, че по тези казуси има висящи три дела пред КЗД за дискриминация на служители в УМБАЛ- председателят и секретарят на СО на СБМС в УМБАЛ /стр.5 и 6 от първата жалба до КЗД/, поради което тези въпроси са неотнормими към предмета на настоящото производство, а и с оглед уточнението на оплакванията по защитен признак, направено по указания на органа, цитирано по-горе.

В мотивите на решението е обсъдено и заявеното относно извършена проверка по реда на чл.40б, ал.2 от КТ, доколкото въз основа на чл. 40б, ал. 1 КТ „Синдикалните организации имат право да сигнализират контролните органи за нарушения на

трудовето законодателство, както и да искат административно наказание за виновните лица.“ По повод извършената проверка от компетентният орган- ИА „ГИТ“ е извършена проверка и резултатите от нея са обективирани в административен акт, издаден съгласно нейната компетентност, чиято проверка за законосъобразност също е предмет на съвсем различно производство, а не на настоящото. Самото извършване на предходна „проверка“ от страна на членове на синдикалната организация, окачествено от жалбоподателя по настоящото дело, като „агресивно“ няма отношение към компетентността на ответния административен орган, както правилно е изтъкнато в решението.

Относно процедурата по провеждане на преговори за сключване на К. и нейното съответствие с разпоредби на Кодекса на труда, следва да се отбележи, че оплакванията на процесната синдикална организация са насочени към неговата материална законосъобразност и съответствието на процедурата по приемането му с указаното от законодателя, но тези аспекти нямат отношение към производството пред КЗД.

По приложение на материалния закон и съблюдаване на неговите цели, следва да се вземе предвид, че съгласно чл. 4, ал. 2 КТ *Синдикалните организации представляват и защитават интересите на работниците и служителите пред държавните органи и пред работодателите по въпросите на трудовите и осигурителните отношения и на жизненото равнище чрез колективно преговаряне, участие в тристранното сътрудничество, организиране на стачки и други действия съгласно закона.*

Според текста на чл.8 (3) КТ *При осъществяване на трудовите права и задължения не се допуска пряка или непряка дискриминация, основана на народност, произход, пол, сексуална ориентация, раса, цвят на кожата, възраст, политически и религиозни убеждения, членуване в синдикални и други обществени организации и движения, семейно и материално положение, наличие на психически или физически увреждания,* както и различия в срока на договора и продължителността на работното време.

Нормата на чл.37 КТ регламентира, че органите на синдикалните организации в предприятието имат право да участвуват в подготовката на проектите на всички вътрешни правилници и наредби, които се отнасят до трудовите отношения, за което работодателят задължително ги поканва.

Според разпоредбата на чл.46 КТ (1) *Държавните органи, органите на местно самоуправление и работодателите създават условия и съдействат на синдикалните организации за осъществяване на тяхната дейност. Те им предоставят безвъзмездно за ползване движими и недвижими имоти, сгради, помещения и други материални условия, необходими за изпълнение на техните функции.* (2) Работодаателят е длъжен да съдейства на представителите на работниците и служителите за изпълнение на функциите им и да създава условия за осъществяване на дейността им.

Съгласно текста на чл.51а, ал.2 КТ *Проектът за колективен трудов договор се изготвя и представя от синдикалната организация. Когато в предприятието има повече от една синдикална организация, те представят общ проект.*

Съобразно чл.54, ал.2 КТ Колективният трудов договор се смята за сключен за срок една година, доколкото в него не е уговорен друг срок, но за не повече от две години. Страните могат да уговорят по-кратък срок на действие на отделни негови клаузи. Според текста на чл. 54, ал. 3 КТ преговорите за сключване на нов колективен

трудова договор започват не по-късно от три месеца преди изтичането на срока на действащия колективен трудов договор.

Съдът счита, че в хода на производството не са ангажирани никакви доказателства за установяване на **причинната връзка** между сключването на цитирания К. и наличието на дискриминация от страна на двамата ответници, основаваща се на членуване в синдикална организация, която да се основава на липсата на представен общ проект. Депозирането на последния изцяло зависи от волята на съществуващите синдикални организации и в неговото изработване нито юридическото лице-УМБАЛ, нито ръководителят /изпълнителния директор/ имат вменени функции от законодателя. Както става ясно и от текста на разпоредбата, когато в предприятието има повече от една синдикална организация те представят общ проект. Въпреки това, не е вменено задължение на някой от ответниците да указва изготвянето на такъв общ проект, в противен случай законът би допуснал намеса в тяхната свободна дейност. Вярно е, че организационно ръководството би могло да осъществи подобна комуникация и с други синдикални организации, при наличие на такива по повод представянето на проект за К. само от едната организация, т.е. да сведе до знанието на тази организация предложеният проект. Липсата на подобна инициатива обаче не би могло да се окачестви като дискриминация по заявения защитен признак „членство в синдикална организация“, а са въпроси относими към законосъобразността на подписания К. и в тази връзка законодателят е предоставил правомощия за установяването на подобни нарушения на съвсем различни административни органи в състава на ИА „ГИТ“, поради което нямат отношение към защитата осъществявана от старата на ответния административен орган. В случаят, заявените оплаквания от страна на синдикалната организация не касаят конкретни лица, засегнати от действия на ответниците в административното производство /заинтересовани страни по съдебното дело/, а са свързани с процеса на сключване на самият договор, което отново потвърждава констатацията, че не е осъществено нарушение на забраната за дискриминация по признак „членуване в синдикална организация“. Т. например би било налице, ако например конкретно лице от състава на СО на СБМС не е допуснато до участие в преговорите или някакво събитие, поради членството си в тази организация, а такива обстоятелства не са заявявани в процесното производство.

Според текста на чл.4, ал.1 ЗЗДискр *Забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.*

Съгласно чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. *„Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства“*

Нормата на чл. 9 ЗЗДискр указва, че в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен.

В настоящият казус не е установено подобно нарушение от страна на двамата

ответници в административното производство, нито по отношение воденето на преговорите по реда на чл.51а от КТ за сключване на К. за 2022г. в лечебното заведение, нито по отношение разпоредбата на чл.40б, ал.2, т.1 от КТ. В този смисъл, законосъобразно сезираният колективен орган не е установил такива нарушения, респективно жалбата срещу двамата ответници е оставена без уважение. За пълнота, следва да се отбележи, че извън правомощията както на административния орган, така и на настоящият съд е да обяви нищожността на К., на основание чл.26 от ЗЗД, както предлага жалбоподателя, поради което евентуално произнасяне на административният съд в тази връзка би било нищожно.

Обобщено, жалбата срещу решението на КЗД е НЕОСНОВАТЕЛНА и следва да се отхвърли, с изкл. на частта на препоръките по чл.47, т.6 от ЗЗДискр, в която част по-горе в решението вече бе посочена нейната недопустимост, обуславяща частично прекратяване на производството в този аспект на оспорването.

При този изход на спора, в полза на ответната страна и въз основа на чл.143, ал.3 от АПК следва да се присъди дължимото юрисконсултско възнаграждение, поискано своевременно в писмени бележки от упълномощен юрисконсулт преди откритото съдебно заседание, като с оглед факта, че са изготвени само такива писмени бележки без участие на представителя в открито заседание възнаграждението следва да е в минималния размер- 100 лева, на основание чл.24 от НЗПП.

При този изход на спора, в полза на заинтересованите страни и на основание чл.143, ал.4 от АПК следва да се присъди претендираното адвокатско възнаграждение, съставляващо разноски по делото, доколкото оспореният акт е благоприятен за тях. По отношение на изпълнителният директор на болницата е представено доказателство за заплащане на сумата от 1500 лева в брой, съгласно текста на договора и отразеното в него, че плащането е направено, което има характер на разписка. От страна на заинтересованата страна- юридическо лице също е приложено доказателство за заплащане на сумата от 1500 лева по банков път, с оглед текста на договора за процесуално представителство на тази страна.

Възражението на насрещната страна- СБМС за прекомерност е неоснователно, предвид факта, че това е минималното възнаграждение, съгласно текста на чл.8, ал.2, т.9 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, а упълномощеният представител се яви и в двете съдебни заседания, съответно е изготвил подробни писмени бележки по делото, поради което претендираната сума следва да се присъди изцяло в полза и на двете заинтересовани страни, като бъде осъден жалбоподателят да ги заплати.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2, вр. с ал.1 от АПК и чл.159, т.1 и т.4 от АПК, Административен съд- София-град, второ отделение, 53 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата от Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., против Решение № 257 от 12.07.2023 г. по преписка № 184 от 2022 г. по описа на КЗД, постановено от Втори специализиран постоянен заседателен състав, *с изключение на частта относно дадени препоръки по чл.47, т.6 от ЗЗДискр.*

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ оспорването от Синдиката на българските

медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., против Решение № 257 от 12.07.2023 г. по преписка № 184 от 2022 г. по описа на КЗД, постановено от Втори специализиран постоянен заседателен състав, В ЧАСТТА относно дадени препоръки по чл.47, т.6 от ЗЗДискр., като **недопустима** в тази част и ПРЕКРАТЯВА производството по настоящото адм. дело № 9210 от 2023г. по описа на АССГ в съответната част.

ОСЪЖДА Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., да заплати на Комисията за защита от дискриминация, сумата от 100 лв. /сто лева/ разноски по делото пред първоинстанционния съд.

ОСЪЖДА Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., да заплати на УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД, представлявана от изпълнителния директор, сумата от 1500 лв. /хиляда и петстотин лева/ разноски по делото пред първоинстанционния съд.

ОСЪЖДА Синдиката на българските медицински специалисти (СБМС), със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], вх. Е, ал. 13, представлявано от председателя М. Д. И., да заплати на С. П. А. – А., сумата от 1500 лв. /хиляда и петстотин лева/ разноски по делото пред първоинстанционния съд.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред ВАС на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: